

“मीठे बच्चे- बाबा त्यस रथमा आउनुहुन्छ जसले सबैभन्दा पहिला भक्ति सुरु गरे, जो नम्बरवन पूज्य थिए फेरि पुजारी बनेका छन्। यो रहस्य सबैलाई स्पष्ट गरेर सुनाऊ।”

प्रश्न:- बाबा आफ्ना वारिस बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ वर्सा दिन आउनु भएको छ?

उत्तर:- बाबा सुख, शान्ति, प्रेमका सागर हुनुहुन्छ। यो सारा खजाना उहाँले तिमीलाई सुम्पिनुहुन्छ। यसरी सुम्पिनुहुन्छ जसलाई २१ जन्मसम्म तिमीले खाइरहन्छौ, त्यो कम हुँदैन। तिमीलाई कौडीबाट हीरा समान बनाउनुहुन्छ। तिमी बाबाको सारा खजाना योगबलबाट लिन्छौ। योग विना खजाना मिल्न सक्दैन।

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच। शिव भगवान् निराकारलाई त सबैले मान्छन्। निराकार शिव एउटै हुनुहुन्छ जसको सबैले पूजा गर्छन्। बाँकी जति पनि देहधारी छन् उनीहरूको साकार रूप छ। पहिला पहिला निराकार आत्मा थियो फेरि साकार बनेको छ। साकार बन्छ, शरीरमा प्रवेश गर्छ अनि उसको पार्ट चल्छ। मूलवतनमा त कुनै पार्ट हुँदैन। जसरी कलाकारहरूको घरमा छँदा नाटकको पार्ट हुँदैन। स्टेजमा आएपछि नै पार्ट बजाउँछन्। आत्माले पनि यहाँ आएर शरीरद्वारा पार्ट बजाउँछ। पार्टमा नै सारा भर पर्छ। आत्मामा त केही फरक छैन। जसरी तिमी बच्चाहरूको आत्मा छ, त्यसरी नै यिनको पनि आत्मा छ। बाबा परम आत्माले के गर्नुहुन्छ? उहाँको कर्तव्य के हो, त्यो जान्नु छ। कोही राष्ट्रपति छ, राजा छ यो आत्माको कर्तव्य हो नि। यी पवित्र देवताहरू हुन्, त्यसैले उनको पूजा गरिन्छ। अहिले तिमी सम्झन्छौ- यो पढाइ पढेर लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक बनेका हुन्। कसले बनायो? परम आत्माले। तिमी आत्माहरूले पनि पढाउँछौ। बाबाले आएर तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ र राजयोग पनि सिकाउनुहुन्छ- यो हो ठूलो कुरा। कति सहज छ। यसलाई भनिन्छ राजयोग। बाबालाई याद गरेमा हामी सतोप्रधान बन्छौ। बाबा त हुनुहुन्छ नै सतोप्रधान। उहाँको कति महिमा गाउँछन्। भक्तिमार्गमा कति फल, दूध आदि चढाउँछन्। समझ केही पनि छैन। देवताहरूलाई पुज्छन्, शिवमाथि दूध, फूल आदि चढाउँछन्, केही थाहा छैन। देवताहरूले राज्य गरे। ठीकै छ, शिवमाथि किन चढाउँछन्? उहाँले के कर्तव्य गर्नुभयो र यति पुज्छौ? देवताहरूको बारेमा त फेरि पनि थाहा छ, उनीहरू स्वर्गको मालिक थिए। उनीहरूलाई कसले बनायो, यो पनि थाहा छैन। शिवको पूजा पनि गर्छन् तर उहाँ भगवान् हुनुहुन्छ भन्ने कुराको ख्याल छैन। भगवानले यिनलाई यस्तो बनाउनु भएको हो। कति भक्ति गर्छन्। सबै अन्जान छन्। तिमीले पनि शिवको पूजा गरेका हो, अहिले तिमी सम्झन्छौ, पहिले केही पनि जान्दैनथ्यो। उहाँको कर्तव्य के हो, के सुख दिनुहुन्छ, केही पनि थाहा थिएन। के यी देवताहरूले सुख दिन्छन्? राजा-रानीले प्रजालाई सुख दिन्छन् तर उनीहरूलाई शिवबाबाले यस्तो बनाउनु भएको हो नि। बलिहारी उहाँको छ। यिनले त केवल राजाई गर्छन्, प्रजा पनि बनिहाल्छन्। बाँकी यिनले कसैको कल्याण गर्दैनन्। यदि गर्छन् पनि त अल्पकालको लागि। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ। उहाँलाई कल्याणकारी भनिन्छ। बाबाले आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ, मेरो लिङ्गको तिमीले पूजा गर्थ्यौ, उहाँलाई परम आत्मा भन्थ्यौ। परम आत्मा अर्थात् परमात्मा हुन्छ। तर उहाँले के गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा जान्दैनन्। केवल भनिदिन्छन् उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। नाम-रूपबाट भिन्न हुनुहुन्छ। फेरि उहाँमाथि दूध आदि चढाउनु, शोभा दिदैन। आकार छ तब त उहाँमाथि चढाउँछन् नि। उहाँलाई निराकार त भन्न सक्दैनौ। तिमीसँग मनुष्यहरू वाद-विवाद धेरै गर्छन्, बाबाको अगाडि आएर पनि वाद-विवाद नै गर्नेछन्। व्यर्थमा टाउको दुखाउँछन्। फायदा केही पनि छैन। यो सम्झाउनु त तिमी बच्चाहरूको काम हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई कति उच्च बनाउनु भएको छ। यो पढाइ हो बाबा टीचर बनेर पढाउनुहुन्छ। तिमी मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौ। देवी-देवताहरू सत्ययुगमा हुन्छन्। कलियुगमा हुँदैनन्। रामराज्य नै छैन जो पवित्र रहन सक्नु। देवी-देवता थिए फेरि वाम मार्गमा जान्छन्। बाँकी जस्तो चित्रमा देखाउँछन् यस्तो होइन। जगन्नाथको मन्दिरमा तिमी देख्छौ काला चित्रहरू छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मायाजिते जगतजित बन। त्यसैले उनीहरूले फेरि जगत्नाथ नाम राखिदिएका छन्। माथि सबै गन्दा चित्रहरू देखाएका छन्, देवताहरू वाममार्गमा जानाले काला बनेका छन्। उनीहरूको पनि पूजा गरिरहन्छन्। मनुष्यहरूलाई त केही थाहा छैन हामी कहिले पूज्य थियौं? ८४ जन्मको हिसाब कसैको बुद्धिमा छैन। पहिले पूज्य सतोप्रधान हुन्छन् फेरि ८४ जन्म लिँदै लिँदै तमोप्रधान पुजारी बन्छन्।

रघुनाथ मन्दिरमा काला चित्र देखाउँछन्, त्यसको अर्थ त केही पनि सम्झदैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। ज्ञान चितामा बसेर गोरो बन्छौ, काम चितामा बसेर कालो बन्छौ। देवताहरू वाममार्गमा गएर विकारी बन्छन्, फेरि उनीहरूको नाम देवता राख्न त सकिँदैन। वाममार्गमा जानाले कालो बनेका हौं, यो निशानी देखाइएको छ। कृष्ण कालो, राम पनि कालो, शिवलाई पनि कालो बनाइदिन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबा त कालो बन्दै बन्नुहुन्छन्। उहाँ त हीरा हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई पनि हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ। उहाँ त कहिले पनि कालो बन्नुहुन्न फेरि उहाँलाई कालो किन बनाएका छन्! कोही कालो थियो होला उसले बसेर कालो बनायो होला। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मैले के दोष गरें जसकारण मलाई कालो बनाइयो। म त आउँछु नै सबैलाई गोरो बनाउन, म त सदैव गोरो छु। मनुष्यहरूको यस्तो बुद्धि बनेको छ जसले गर्दा केही पनि सम्झदैनन्। शिवबाबा त हुनुहुन्छ नै सबैलाई हीरा बनाउनेवाला। म त सदा गोरो यात्री हुँ। मैले के गरें जसकारण मलाई कालो बनाएका छौं। अब तिमीलाई पनि उच्च पद पाउनको लागि गोरो बन्नु छ। उच्च पद कसरी पाउन छ? त्यो त बाबाले सम्झाउन भएको छ बाबालाई अनुसरण गर, जसरी यिनले सबैकुरा बाबालाई सुम्पिनुभयो। पितालाई हेर कसरी सबै कुरा दिनुभयो। साधारण थिए, न धेरै गरिब, न धेरै धनी थिए। बाबाले अहिले पनि भन्नुहुन्छ— तिमी खान-पान बीचको साधारण हुनु पर्छ। न धेरै उच्च, न धेरै कम। बाबाले नै सबै शिक्षा दिनुहुन्छ। यी पनि देख्नमा त साधारण नै देखिन्छन्। तिमीलाई भन्छन् कहाँ हुनुहुन्छ भगवान देखाऊ। अरे, आत्मा पनि बिन्दु हो, उसलाई देख्न सक्छौ र! आत्माको साक्षात्कार यी आँखाबाट हुँदैन, यो त जान्दछौ। तिमीले भन्छौ भगवानले पढाउन अवश्य कुनै शरीरधारी हुनुपर्छ। निराकारले कसरी पढाउने? मनुष्यहरूलाई त केही पनि थाहा छैन। जसरी तिमी आत्मा हौ, शरीरद्वारा पाठ बजाउँछौ। आत्माले नै पाठ बजाउँछ। आत्माले नै बोल्छ, शरीरद्वारा। त्यसैले आत्मा उवाच। तर आत्मा उवाच भन्न सुहाउँदैन। आत्मा त वानप्रस्थ, वाणीभन्दा पर छ, उवाच त शरीरबाट नै हुन सक्छ। वाणीभन्दा पर केवल आत्मा नै रहन्छ। वाणीमा आउनु छ भने शरीर अवश्य चाहिन्छ। बाबा पनि ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य कसैको शरीरको आधार लिनुहुन्छ होला नि। उसलाई रथ भनिन्छ। नत्र उहाँले कसरी सुनाउने? बाबाले पतितबाट पावन बन्ने शिक्षा दिनुहुन्छ। प्रेरणाको कुरा छैन। यो त ज्ञानको कुरा हो। उहाँ कसरी आउनुहुन्छ? कसको शरीरमा आउने? अवश्य मनुष्यमा नै आउनुहुन्छ। कुन मनुष्यमा आउने? तिमी बाहेक कसैलाई थाहा छैन। रचयिताले स्वयं नै बसेर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। म कसरी र कुन रथमा आउँछु। बाबाको रथ कुन हो भन्ने कुरा बच्चाहरूले त जान्दछन्। धेरै मनुष्यहरू अलमलिएका छन्। कस-कसको रथ बनाइदिन्छन्। जनावर आदिमा त आउन सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म कुन मनुष्यमा आऊँ? यो त बुझ्न सक्दैनन्। आउन पनि भारतमा नै आउनुहुन्छ। यहाँ कसको तनमा आऊँ, के राष्ट्रपति वा साधु-महात्माको रथमा आउनुहुन्छ होला? यस्तो पनि होइन पवित्र रथमा आउनुहुन्छ। यो त हो नै रावण राज्य। गायन पनि छ— दूर देशको रहनेवाला।

यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ— भारतवर्ष अविनाशी खण्ड हो। यो कहिल्यै विनाश हुँदैन। अविनाशी बाबा अविनाशी भारतखण्डमा नै आउनुहुन्छ। कुन तनमा आउनुहुन्छ? उहाँले स्वयं नै बताउनुहुन्छ। अरु त कसैले जान्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— कुनै साधु महात्मामा पनि आउन सक्नुहुन्न। उनीहरू हुन् हठयोगी, निवृत्ति मार्गवाला। बाँकी रहे भक्तहरू। अब भक्तमा पनि कुन भक्तमा आउने? भक्त पुरानो हुनु पर्छ, जसले धेरै भक्ति गरेको होस्। भक्तिको फल भगवानलाई दिन आउनु पर्छ। यहाँ भक्त त धेरै छन्। भन्नेछन् यो ठूलो भक्त हो, यिनमा आउनु पर्छ। यसरी त धेरै भक्त बन्छन्। भोलि नै पनि कसैलाई वैराग्य आयो भने भक्त बन्न सक्छ। ऊ त यस जन्मको भक्त भयो नि। उसमा आउनुहुन्न। म उसैमा आउँछु, जसले पहिले-पहिले भक्ति सुरु गर्यो। द्वापरदेखि भक्ति सुरु भएको हो। यो हिसाब-किताब कसैले बुझ्न सक्दैन। कति गुप्त कुरा छन्। म उसमा आउँछु जसले पहिले-पहिले भक्ति सुरु गर्छ। नम्बरवन जो पूज्य थिए उनै फेरि नम्बरवन पुजारी पनि बन्छ। स्वयं नै भन्नुहुन्छ— यो रथ नै पहिलो नम्बरमा जान्छन्। फेरि ८४ जन्म पनि यिनले नै लिन्छन्। म यिनको नै धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्तिम जन्ममा प्रवेश गर्छु। यिनलाई नै फेरि नम्बरवन राजा बन्नु छ। यिनले नै धेरै भक्ति गर्थे। भक्तिको फल पनि यिनलाई मिल्नु पर्छ। बाबा बच्चाहरूलाई देखाउनुहुन्छ— हेर, यिनी ममाथि कसरी समर्पण भए? सबै कुरा दिए। यति धेरै बच्चाहरूलाई सिकाउनको लागि धन पनि चाहिन्छ। ईश्वरको यज्ञ रचिएको छ। खुदाले यिनमा बसेर रुद्र ज्ञान यज्ञ रच्नुहुन्छ, यसलाई पढाइ पनि भनिन्छ। रुद्र शिवबाबा जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, उहाँले यज्ञ रच्नु भएको छ ज्ञान दिनको लागि। अक्षर बिल्कलै ठीक छ। राजस्व, स्वराज्य पाउनको लागि यज्ञ। यसलाई यज्ञ किन भनिन्छ? यज्ञमा त उनीहरू आहुति आदि धेरै हाल्छन्। तिमी त पढ्छौ, आहुति के

हाल्छौ र? तिमीलाई थाहा छ- हामी पढेर होशियार बन्नेछौं। फेरि सारा दुनियाँ यसमा स्वाहा हुन्छ। यज्ञमा पछि अन्तमा जे-जति सामग्री बाँकी रहन्छ, त्यो सबै हाल्छन्।

तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझ्नेका छौ- हामीलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ। बाबा हुन त धेरै साधारण हुनुहुन्छ। मनुष्यले के जान्ने? ती बडा-बडा मनुष्यहरूको त धेरै ठूलो महिमा हुन्छ। बाबा त धेरै साधारण, सिम्पल रूपमा बस्नु भएको छ। मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा हुन सक्छ। यी दादा त जौहरी थिए। शक्ति त कुनै देख्रमा आउँदैन। केवल यति भनिदिन्छन् यिनमा केही शक्ति छ। यिनमा सर्वशक्तिमान बाबा हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सम्झदैनन्। यिनमा शक्ति छ, त्यो शक्ति पनि कहाँबाट आयो? बाबाले प्रवेश गर्नुभयो नि। जुन उहाँको खजाना छ त्यो त्यसै कहाँ दिनुहुन्छ र। तिमी योगबलले लिन्छौ। उहाँ त सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ नै। उहाँको शक्ति अन्यत्र कतै जाँदैन। परमात्मालाई सर्वशक्तिमान किन गाइन्छ, यो पनि कसैले जान्दैन। बाबा आएर सबै कुरा बताउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म जसमा प्रवेश गर्छु, उनमा त पूरा खिया लागेको थियो- पुरानो देश, पुरानो शरीर, उनको धेरै जन्मको अन्तमा म आउँछु, जुन खिया लागेको छ त्यसलाई कसैले निकाल्न सक्दैन। खिया निकाल्नेवाला एक सतगुरु नै हुनुहुन्छ। उहाँ सदा पवित्र हुनुहुन्छ। यो तिमीले सम्झन्छौ। यो सबै बुद्धिमा बसाउनको लागि पनि समय चाहिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सबै सुम्पनुहुन्छ। बाबा ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई सारा सुम्पनुहुन्छ। आउन पनि पुरानो दुनियाँमा आउनुहुन्छ। प्रवेश पनि उनमा गर्नुहुन्छ, जो हीरा समान थिए, फेरि काँडी समान बने। उनीहरू चाहे यस समयमा कराँडेपति छन्, तर अल्पकालको लागि। सबैको खलास हुन्छ। सम्पत्तिवान (वर्थ पाउण्ड) तिमी बन्छौ। अहिले तिमी पनि विद्यार्थी हो। यी पनि विद्यार्थी हुन्, यी पनि धेरै जन्मको अन्तमा छन्। खिया चढेको छ। जसले धेरै राम्रो पढ्छ, उसमा नै खिया चढेको छ। उनी नै सबैभन्दा पतित बन्छन्, उनलाई नै फेरि पावन बन्नु छ। यो ड्रामा बनेको छ। बाबाले त सत्य कुरा बताउनुहुन्छ। बाबा हुनुहुन्छ सत्य। उहाँले कहिले उल्टो बताउनुहुन्न। यी सबै कुरालाई मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरू बाहेक अरु मनुष्यलाई कसरी थाहा हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) उच्च पद पाउनको लागि पूरा बाबाको अनुसरण गर्नु छ। सबै कुरा बाबालाई जिम्मा लगाएर ट्रस्टी भएर सम्हाल्नु छ, पूरा समर्पण हुनु छ। खान-पान रहन-सहन साधारण राख्नु छ। न धेरै उच्च, न धेरै निम्न।

२) बाबाले जुन सुख-शान्ति, ज्ञानको खजाना दिनु भएको छ, त्यो अरुलाई पनि दिनु छ, कल्याणकारी बन्नु छ।

वरदान:- सर्व सम्बन्धबाट एक बाबालाई आफ्नो साथी बनाउने सहज पुरुषार्थी भव
बाबा स्वयं सर्व सम्बन्धबाट साथ निर्वाह गर्न प्रस्ताव (अफर) गर्नु हुन्छ। जस्तो समय त्यस्तै सम्बन्धबाट बाबाको साथमा बस र साथी बनाऊ। जहाँ सधैं साथ पनि छ र साथी पनि हुनुहुन्छ, त्यहाँ कुनै मुश्किल हुन सक्दैन। जब आफूलाई एकलो अनुभव गर्यौ भने त्यस समय बाबाको बिन्दु रूपलाई याद नगर, प्राप्तिको लिस्ट सामुन्ने ल्याऊ, भिन्न-भिन्न समयको रमणिक अनुभवका कहानी स्मृतिमा ल्याऊ, सर्व सम्बन्धको रसको अनुभव गर्यौ भने मेहनत समाप्त हुन्छ र सहज पुरुषार्थी बन्छौ।

स्तोत्र:- बहुरूपी बनेर मायाको बहुरूपलाई चिन्यौ भने मास्टर मायापति बन्नेछौ।